

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3293/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца „Б&Л“ ДОО Сомбор из Сомбора, чији је пуномоћник Димитрије Ђукић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Проданић, адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2579/22 од 20.10.2022. године, у седници већа одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2579/22 од 20.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2579/22 од 20.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 58/21 од 26.05.2022. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име стицања без основа износ од 1.003.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.05.2019. године до исплате, на име накнаде штете износ од 4.865,00 динара са законском затезном каматом од 31.05.2019. године до исплате, као и да му надокнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате (став први изреке). Обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 89.170,00 динара (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2579/22 од 20.10.2022. године, одбијена је жалба тужиоца и пресуда Основног суда у Сомбору П 58/21 од 26.05.2022. године, потврђена (став први изреке). Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је враћање стеченог без правног основа о ком захтеву је одлучено правилима о терету доказивања из члана 231 ЗПП. Побијана одлука којом је одбијен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права и у складу са судском праксом и правним схватањима. Мада се ревизија формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, иста је усмерена на разрешење конкретног спора и указује на погрешно утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.01.2021. године. Првостепена пресуда је од 26.05.2022. године, а другостепена од 20.10.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 1.007.865,00 динара, што представља износ од 8.571,80 евра, према средњем курсу евра на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**